

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

October.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

OCTOBER.

1. **G**ratia Dei nisi hominibus
præsens esset, quis non in
peccati foueam caderet, adeoque
æternis supplicijs dignus esset? Cum
verò hæc Dei misericordiâ euaserit,
quas non ei gratiarum actiones de-
beat? Magna certè ijs se confunden-
di causa inest, qui cum perpetuò Dei
misericordiam tantam experiantur,
tantopere nihilominus sunt ingrati:
atque eo magis humiliari debent,
quo se minus Dei gratia dignos
agnoscunt; nihilque minus in obse-
quium Dei debent, quàm, si ex in-
ferno educerentur, fuissent facturi.
B.P. Borg. tract. 3.

2. De Voluntate quidem, si ad-
uertimus, Sensus, & superiores ani-
mæ potentiæ, velut expostulantes,
conqueruntur: Memoria quidem,
quòd cum eius sit delectari in Do-
mino,

mino, eam tamē obcoecata voluntas proprijs passionibus, obliuisci Dei faciat, atq; in eas misérias præcipitet, quibus in perpetuā amaritudine versetur: Intellectus verò, quòd ei cælestium, & æternorum considerationē adimat, dum transitoria querit, atque terrena: queruntur Oculi, quòd aspicere ex concupiscentiā cogantur, vnde iure pœnas daturi sunt. Atque in eum modum reliqui sensus queruntur. *B.P. Borg. tract. 1.*

3. Cùm quis videt tribulationes ingredi sua limina, gaudeat: quia sunt præcursores Domini, qui parent ei locum. Et si desiderat subire montem Caluariæ, vt videat Christum Crucifixum, & dicat, *Verè Filius Dei erat iste*; delectetur Cruce, quæ venit. Quia est signum, quòd citò sit euasurus in montem. Nam prius imposuerunt eam Christo, quàm montem ascenderet.

K 3

Sic

Sic etiam tonitrua, & fulgura signum fuerunt, quod Moyses iam subierit montem. *B.P. Borg. Mont. spirit. n. 6.*

4. Creaturis uti debemus, quasi memorialibus, ut recordemur ex eis diuinæ Potentiæ, & Magnitudinis. Cum enim flos exhalat odorem, quid est, nisi vestigium suauitatis Creatoris? Cum arbor crescit, ignis omnia consumit, aqua viuificat aridam, totum est demonstratio Virtutis, & operum Altissimi. Vnde videntes, quid naturaliter fiat in creaturis, ipsum intueri debemus in illis, ut subeat memoria, & admiratio ipsius operum, & signorum amoris, quo continuat opera sua propter homines ingratos pro suis beneficijs. *B.P. Borg. de Anima Christi, hebd. 2.*

5. Nos mortuos esse in Christo, hæc signa testantur; si non videamus.

mus, non sentiamus, non respondeamus. Vt qui oculos habet apertos, vt aliena facta diiudicet, respondeat etiam facile, & contradicat ijs, quæ ab obedientiâ iniunguntur; doleat, & conqueratur, si quando suorum defectuum commonefiat, argumento sit certissimo, eum nondum esse mortuum, sed planè viuere cupiditatibus suis, oblitum eius propositi, quod principio vocationis suæ arripuerat. *B. P. Borg. ad Soc. Aquit.*

6. Considera duabus de causis præcipuè, tam admirandas res, in luto nostro, Dominum facere voluisse: alterâ, vt eius magnitudo, potentia, atq; clementia magis agnoscerentur, adeoque ei gratiæ infinitæ haberentur, qui vilitatem nostram respicere dignatus sit: alterâ, quò nos in humilitate conseruaret, ne videlicet donorum suorum magnitudo,

gnitudo, & multitudo extolleret.
B.P.Borg. tract. 6.

7. Quos alios dicimus Caelos in animâ, seu mundo isto minore, quàm Misericordias Domini, quibus ut cœlum terram vndiq; cingit, ac tegit, ita animam ipse protegit, sicut scriptum est; *Misericordia Domini plena est terra. B.P.Borg. tr. 6.*

8. Ponite hoc in cordibus vestris, quod non est malum in ciuitate, quod non fecerit Dominus. Et sicut ille id non permittit, nisi ad magnam vtilitatem, ut omnia coeperentur in bonum; ita ab auditione malâ homo non timeat: ut inueniatur tam lætus in aduersis, quàm est in prosperis. Quia sic accipiet coronam in patientiâ, ut fauorem in consolationibus, & illuminationibus spiritualibus. Nam terræ suo tempore non minùs necessarium est aratrum, quàm pluuia. Vtrumque requiritur.

requiritur, vt afferat fructum.

B.P. Borg. in Monit. spirit. n. 2.

9. Moris est spiritui maligno, vt in lucis Angelum transfigurans se-
se, cognitis pijs animæ votis, pri-
mum obsecundet; mox indè ad
peruersa sua desideria illam alli-
ciat. Simulat etenim ab initio bo-
nas, sanctasque hominis cogitatio-
nes sequi, & fouere; at deinde, in
occultas fallaciarum suarum pedi-
cas paulatim tractum illaqueat.
S. Ignat. lib. exercit.

10. Contra minas, & conuitia,
Veritas, & Patientia, & in bene
agendo Perseuerantia, erunt arma
omnium potentissima. *P. Lain.*
10. Decemb. 1557.

11. Gratitude defectu nascun-
tur, vt S. Augustinus, & S. Bernar-
dus asserunt, detrimenta omnia, atq;
mala spiritualia. Est enim, vt hi Pa-
tres loquuntur, veluti ventus vrens,

K 5 bona

bona omnia explicans, fontemque
misericordiae super ingratum ho-
minem obstruens. *P. Claud. ep. 13.*

12. Vbi senseris, quàm fallaces
sint spes tuæ, & humanis opibus
diffusus, in illo rerum omnium Mo-
deratore, qui vnus pericula ipsius
causâ suscepta faciliè propulsare po-
test, spem omnem posueris; tum
verò planè experieris, Dei imperio,
ac nutu omnia gubernari: & quan-
tumuis vitæ discrimen, præ caelesti-
bus gaudijs, quæ tunc impertiri so-
lent, esse contemnendum. *S. Xauer.
l. 2. ep. 3.*

13. Officia gubernationis in So-
cietate sunt Crux quædam, similis
Cruci Christi, quæ speciosum titu-
lum habet, sed supra spinas. Et spi-
narum quidem puncturæ sentiuntur,
tituli verò apparentia sola delectat,
sed non sanat vulnera, nec mitigat
dolorem. *P. Vincent. l. 1. Vita, c. 7.*

14. Fo-

14. Fouete in sinu cordis vestri
 viuidum quendam, sanctumque
 feruorem, ad quosuis pro virtute
 exantlandos labores. Quia rarum
 aliquod, & eximium facinus, sex-
 centis vulgaribus, minutisque ante-
 cellit. Ad quem enim virtutis gra-
 dum multis annis piger non potest
 adrepere, exigua temporis interca-
 pedine diligens mirabiliter volat.
S. Ignat. ep. 2.

15. Prouidentia, quæ nos affi-
 duè dirigit, nobis consulens, nos vo-
 cans, excitans, gubernans, non ob-
 scurum est, quanta resignatio de-
 beatur. Talis nempe, qualem Prin-
 cept Apostolorum verbis illis ex-
 plicat; Omnem, inquit, sollicitudi-
 nem vestram proijcientes in eum;
 quoniam ipsi cura est de vobis. Ita
 ut in omnibus, vel prosperis, vel ad-
 uersis, quæ contingunt, siue ab ho-
 minibus, siue vndecunque proue-
 niant,

niant, parati semper sumus beatam illam vocem emittere, quam S. Leo Ecclesiae filijs medullitus discendam esse pronuntiat; *Non mea voluntas, Pater, sed tua fiat.* P. Claud. ep. 13.

16. Mundo servire, ac vanitati indiligenter, haud magnum sanè crimen est. Deum verò spectantem, oscitanter aliquid facere, atque ignavè, intolerabile est. *Male dictus, inquit, qui opus Dei facit negligenter.* S. Ignat. l. 5. Vita, c. 10.

17. Experientia docere solet, quòd ubi sunt multae contradictiones, ibi sequatur maior fructus. Apparet, ergo, magnum fore aedificium spirituale, posteaquam iactum est tam altum fundamentum contradictionum: & hoc à Deo Domino nostro sperandum est, ita futurum. S. Ignat. in ep. 14. Jul. 1556.

18. Pri-

18. Primum, & precipuum tuum
studium sit in Christo Crucifixo, vt
discas, quòd sit mitis, & humilis
corde, & quòd anima eius fuerit in
afflictione, & tristitiâ vsque ad mor-
tem. Id quod ex hoc libro hauriam,
erit desiderium patiendi pro Chri-
sto. Studium aliarum scientiarum
aggrediar cum discretione, & men-
surâ, ac ijs operam dabo, sicut re-
gula præscribit, purè ex obedientiâ,
& charitate. Ideo extra tempora
studijs debita, tam procul eorum
cogitationem habebò, ac si nun-
quam studuissem. Sicut legimus fe-
cisse S. Thomam: quando orabat,
non turbabant mentem imagina-
tiones studiorum; quando studebat,
oratio non distrahebat cogitationes,
sed totus immergebatur specula-
tioni. Sic eradicabis ex corde omne
desiderium sciendi; multò magis
autem, vt videaris homo sapiens;

K 7 sed

sed tantum studebis ex obedientia:
quæ ubi id non exiget, orabis.

P. Vincent. Vita, l. i. c. 4.

19. Magis vicem doleo, quam
pœnam expeto eorum, qui sunt
contra Deum. Quippe Deus ipse
suapte sponte facturus est denique,
ut gravissimè inimicos vlciscatur
suos. Quod satis apparet in ijs, qui
apud inferos sempiternis pœnis,
suppliciisque mactantur. *S. Xaver.*
l. i. ep. 7.

20. Quanquam zelo divinæ glo-
riæ, & siti salutis animarum debeat
semper crescere interius, & fo-
ris mente conceptum ardorem pa-
refacere operibus charitatis, & mi-
sericordiæ erga proximos: nihilo-
minus in fatigando, atque afflictan-
do corpore, ne videlicet opprima-
tur, certæ mensuræ ratio servanda,
& bilancis æquum examen tenen-
dum est; & ad conseruationem spi-
ritus,

ritus, aliquid temporis piâ sollicitu-
dine expendendum. *P. Larn. de Mis-*
son.

21. Si domum Domini decet
sanctitudo, quomodo in ea iniquum
fert Deus? aut cur ab orationis do-
mo non eijcitur indeuotus? Si porro
eiusmodi est domus Dei, vt magnus,
& rex, & propheta Dauid eligat in ea
potius, quàm alibi habitare, seque
in ea contemptum, & abiectum ef-
se, pro beatitudine ducat; quanta
eius debet esse confusio, qui illic
inuitus manet; aut si manet liben-
ter, tanto tamen beneficio sit ingra-
tus? *B. P. Borg. tract. 3.*

22. Superior in Societate non
mater, sed pater sit: non inconsulta,
& molli teneritudine, vt malit vi-
dere contentos, quàm bonos; sed
amore virili, ac robusto, qui, vt ad
meliora trahat, non timeat contri-
stare *ad horam*, sicut scripsit Paulus
ad

ad Corinthios; & secundum Deum,
ut in nullo detrimentum patiantur.
P. Vincent. l. 1. Vita, c. 7.

23. Ut multum interest inter
eos, qui rebus necessarijs instructi,
Deo confidunt, & eos, qui confisi
eodem, Christi imitandi studio,
spoliant se rebus etiam necessarijs:
ita qui spem habent in Deo extra
mortis periculum, multum differ-
runt ab ijs, qui Dei praesidio freti,
diuinæ gloriæ causâ sponte capitis
discrimen subeunt, quod utique
vitare possint, si velint. *S. Xaver.
l. 3. ep. 4.*

24. Ut è siccitate terræ arbor-
um flores & fructus arescunt: ita
si mens religiosa in meditationi-
bus, & pijs exercitationibus arida
perseueret, omnis flos fructusque
spiritualis exuretur. Quare qui
se in Christi Crucifixi meditatio-
ne, atque imitatione minus exer-
cuit,

cuit, non modò tepidum se sentiet in tolerandis pro Christo laboribus; sed etiam laborum ipsorum impatientem: ac sibi nimium procul dubio arrogabit, aliosque despiciet, quòd rariùs inter orandum de suiipfius cognitione, & vilissimâ hominis conditione cogitauerit. *B. P. Borg. ad Soc. Aquit.*

25. Videte, quàm exiguis honor Diuinæ Maiestatì in præsens habeatur, veneratio exhibeatur, obedientia præstetur. Imò verò cum intimo, maximòque dolore diligenter videte, in quanta ubique gentium ignoratione versetur, nomen eius blasphemis vocibus proscindatur; & Iesus Christi, sempiternæ sapientiæ, doctrina contemnatur, vita repudietur, pretium sanguinis vilescat, & quâdam ratione, quantum in nobis est, penitus perdatur,

&

& in nihilum recidat. *S. Ignat. ep. 2.*

26. Non tantum id respiciendum, quod Dei zelus per se exposcit; sed hic ipse zelus ad proximorum utilitates est exigendus, & conformandus. Quod tunc demum verus Dei zelus, ac secundum scientiam sit, si aliorum fructibus seruiat, & ad Dei gloriam, fratrum, etiam salutem adiungat: eamque in Deo ipso intuens, ac perquirens, Deum ipsum in se, (ut ita dicam) propter Deum in proximis aliquando relinquat. Ex quo multa facienda, multa fugienda sunt, hominum non perversa iudicio, ut eorum saluti consulamus. *S. Ignat. Si-
ste, l. 5. c. 10.*

27. Quando te auertis ad intelligendas res terrenas, intellectum tuum occupando in illis, noueris id, quod de Domino dictum est, eum auferre se à cogitationibus, quæ
sunt

sunt sine intellectu. Si ergo times ab eo remoueri, diligentiam adhibe, vt recedas à similibus rebus. *B. P. Borg. de potent. anima.*

28. Sinè suspirijs, & lachrymis cogitare non licet, quàm vilia, & indigna sint, quæ à Dei amore nos retrahunt; quantùmque amor proprius, gratissimus eius hostis, amarissimus ipse quoque, & ingratussumus; quasi catenis quibusdam, ne Deo, cui nos totos debemus, integrè omnino reddamus, neccat, atque coërceat. *P. Claud. ep. 13.*

29. Non habemus causam plus timendi Satanam, quàm si affletur nobis modicum pulueris, quem excutimus, vt nihilum. Quia omne malum huius vitæ, comparatum æternitati, nomine mali dignum non est; neque pluris faciendum; quàm nihilum. *P. Vincent. l. 2. Vita. c. 1.*

30. In rebus gerendis illud imprimis tenendum, vt te rebus, non res tibi submittas: hoc est, vt rei gerendæ, non tuæ commoditatis rationem ducas, negotiorumque vtilitati diligenter seruias, & temporis. *S. Ignat. l. 5. Vita, c. 11.*

31. Si creaturæ omnes Deo obediunt, vnde Propheta ait; *Ordinatione tuâ perseverat dies, quoniam omnia seruiunt tibi: & cœli, lumen, ac stellæ, vt alius Propheta loquitur, Cum tremore obediunt ei, & in custodijs suis letata dicunt, Adsumus, & lucent cum iucunditate ei, qui fecit illas:* dignum profectò est, vt homo similis Angelis factus, qui suo factori longè nobiliore modo, id est, per intellectum, & voluntatem seruiunt, obediat illi in omnibus, maiori, quàm potest, perfectione, ac promptitudine. *P. Claud. ep. 13.*

NO.